

[Christophersen.]

ste tilkøringsperiode. Når det som en begrundelse for en afvisning af denne tanke fra den kommunale arbejdsgruppe siges, at det muligvis ikke vil stemme overens med den samlede planlægning, man forudser for hele hovedstadsregionen, må jeg hertil sige, at jeg tror, at de skitser til en ny regionsplan, som er kommet fra egnsplanrådet, alle sammen må forudsætte, at vi ved siden af en overordnet planlæggende myndighed har en række mindre planlægningsudvalg i retning af det, vi har for Køge Bugt-området. De skitser, som egnsplanrådets sekretariat har udarbejdet, bygger alle sammen på det princip, at hovedstadsregionens byudvikling skal decentraliseres. Man kan tale om ringbyer, fladebyer, båndbyer, eller hvilke betegnelser man nu vil give det; men de bygger alle på den tanke, at etcenterprincippet må opgives. Derfor tror jeg, at vi med en sådan mere decentraliseret byudvikling vil få behov også for planlægningsudvalg i selve regionen.

Må jeg til slut sige, at mit parti forbeholder sig ret til under udvalgsarbejdet også at tage spørgsmålet om § 5 i loven op. Den mulighed, staten her tillægges for at opkøbe jord og lade det ligge hen som jordreserve, virker umiddelbart som en håndsrækning til kommunerne, men i praksis drejer det sig ikke om store beløb. Jeg er personlig orienteret om tilfælde, hvor man må sige, at staten har fået sine penge ganske godt igen, når den senere har skullet sælge til kommunen. Der har været et tilfælde i Greve kommune f. eks., hvor sådanne arealer, opkøbt af staten for få år siden til en pris af 15 kr. pr. m², nu tilbydes kommunen til en pris af 27 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg udtrykke håbet om, at vi i udvalget får mulighed for at beskæftige os mere dybtgående både med de problemer, som ligger i den kommunale arbejdsgruppes forslag, og dem, der er knyttet til Køge Bugt-udvalget, som led i den debat, der nu er begyndt at udfolde sig om hele egnsplanlægningen.

Nordqvist: Mine bemærkninger ligger helt på linje med tidligere ordføreres og bliver vel i nogen grad en gentagelse. Men det er jo ingen skade til, at der bliver sat streg under, at samtlige partier i folketinget er enige i denne vigtige sag.

Samme dag som folketinget vedtog loven om planlægning af Køge Bugt, nemlig den 17. maj 1961, vedtog man også lov om udbygning af det storkøbenhavnske S-banenet, efter hvilken lov ministeren bemyndiges til at anlægge S-togslinjen til Vallensbæk. Denne sidste lov har utvivlsomt forhøjet den lystige stemning i kommunerne, der aktivt og fordomsfrit gik ind i arbejdet med at skabe rammerne for et bysamfund på indtil 150.000 indbyggere. Man gik, som det siden skulle vise sig, fejlagtigt ud fra, at staten ville holde sin del af aftalen, så meget mere som det jo var et ønske fra statsmagten at få en samlet planlægning for hele dette område. Dispositionsplan, tidsfølgeplan og byplaner er udarbejdet, kommunerne har tømt deres kasser for at bygge modne arealerne, men det har ikke været muligt at få staten til som forudsat at opkøbe jord i et tempo, der har kunnet modvirke voldsomme prisstigninger på grunde. I alt er det blevet til små 20 mill. kr., hvilket ikke rækker langt her på egnen. Dette beløb, anvendt over en 10-årig periode i et område, hvor langt større investeringer har været nødvendige for at få planen til at fungere, er værd at erindre sig netop i disse dage, hvor regeringen påtænker at afsætte 100 mill. kr. årlig til opkøb af rekreative arealer, et formål, der i øvrigt kan være såre prisværdigt.

Der svigtede staten, men også på anden vis har staten ikke været hurtigløber. Da loven i 1967 var til revision — da man gav den i 1961, var man formentlig så naiv at regne med, at arbejdet i 1967 stort set var færdigt — udtalte SF's ordfører, hr. Arne Larsen, de sande ord, at trafikforholdene ikke mindst på hovedvej 2 var kaotiske. Vestmotorvejen var kun streger på et stykke papir og S-banen langs Køge Bugt